

Automobilisme: Montseny-Guilleries

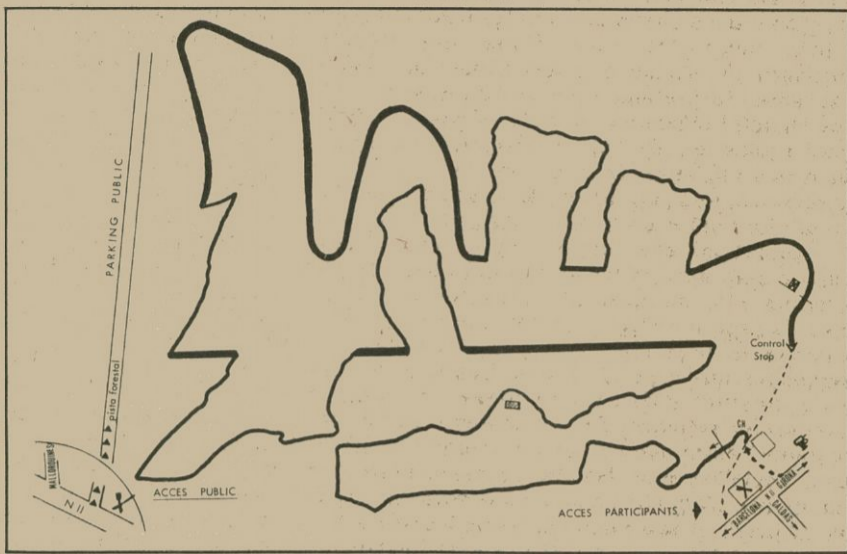
El Criterium, determinat pels nous trams de terra

Un sensacional IX Critèrium Montseny-Guilleries serà el que podrem presenciar aquesta tarda a la Selva i més concretament en el terme municipal de Caldes de Malavella. Ho repetim: serà sensacional. La prova, com sempre amb seu a Viladrau, constitueix un dels principals rallies que cada any puntuen per als Campionats de Catalunya i d'Espanya de l'especialitat, però el que té de nou enguany és el doble recorregut que constitueixen els trams de terra, l'espectacularitat dels quals, a priori, és indescriptible. Els altres trams, els d'asfalt, es componen de les proves cronometrades de velocitat tan comunes a les anteriors edicions d'aquest mateix critèrium, així com, moltes, a les diverses edicions que s'han corregut del Rally Costa Brava: Osor, la Roca, Collsaplana, Cladells, Coll de Ravell i Espinelves-Collsaplana.

La cursa es compon de tres etapes. La primera, amb sortida a Viladrau, començarà a les dues d'aquest migdia. Els equips inscrits, en un primer moment, no faran altra cosa que traslladar-se al nou parc esportiu del Reial Automòbil Club de Catalunya, que, com és habitual, és l'organitzador de la prova, amb l'ajut d'Aigua de Viladrau.

En aquest parc esportiu del RACC, a uns setanta quilòmetres de Barcelona per la N-II i amb entrada en la cruïlla on la desviació a Caldes conflueix amb la N-II, immediatament es disputaran els dos primers trams de velocitat cronometrada, en pista de terra, amb trams comuns als que, més endavant, han de constituir part de l'itinerari del circuit de Catalunya. (Vegeu el gràfic que acompanya aquestes ratlles). Els trams més gruixuts, són, en realitat, els més amples, allà on es pot parlar, en certa manera, de carretera. Els més estrets, els que impliquen la veritable dificultat de la prova, no són sinó camins forestals —no arriben als tres metres d'amplada).

El critèrium Montseny-Guilleries fou presentat als mitjans informatius dimarts passat. Fou presentat precisament en aquest parc del RACC, amb molt bon criteri perquè els altres itineraris són ja molt coneguts tant pels participants, com pels informadors habituals com pel públic afeccionat. Fou presentat «in situ» i el RACC ens afavorí amb un recorregut total del tram A del rally (tot l'itinerari



del gràfic), en jardineria. Les explicacions ens informaven prou bé de la dificultat de la pista forestal, dels grans desnivells que incorpora, de l'extrem tancament d'alguns revolts. Eren unes explicacions complementàries d'allò que els nostres ulls veien, i el que els ulls veien ja resultava increïble.

Dificultat extrema

Certament la dificultat esdevenia extrema. Era difícil de concebre que allà, en aquell terreny, s'hi hagués muntat una cursa de velocitat, per bé que la sortida no es doni en línia. Pràcticament tot el camí voltat de bosc, per a la integritat humana no ofereix altre perill que la topada del cotxe amb un pi. En canvi, són molts els perills per a la part mecànica (les suspensions, els canvis de velocitat, els motors i els aparells elèctrics patiran molt a causa del tancament dels girs, dels quals i dels sotracs que hi ha, malgrat que si no plou la pista està en perfectes condicions) fins i tot, d'alguna manera, la concepció d'aquests trams de terra pot resultar perillosa per a la consecució de totes les etapes del critèrium perquè el camí és tan estret que un cotxe travessat forçosament ha d'impedir el pas dels que el segueixen.

Es fan dues passades a aquests 8 quilòmetres tan originals de pista forestal. La primera a les 3,29 d'aquesta tarda i la segona a les 5. L'itinerari és concebut de tal manera que en determinades posicions l'espectador pot presenciar la passada de cotxes que fan la primera volta

o bé la segona, en el mateix moment, sense moure's de lloc, ja que, després de donar la sortida al darrer del primer tram, tot seguit es donarà la sortida al primer del segon. Allò que és segur és que, enguany, el màxim interès del critèrium estarà en aquests dos primers trams (el mateix repetit) i de la seva dificultat i espectacularitat, en puc donar fe perquè jo mateix, pel meu compte, el vaig fer en jeep, després d'anar amb la jardineria, i si per a un jeep el traçat és difícil, una bona velocitat, molt més ho ha de ser per a un cotxe de ral·lies, menys apropiat per a aquests terrenys.

Pel que fa als participants, diguem que, tret de Zanini, més dedicat al Campionat d'Europa, hi participaran els primers rallyman de l'Estat, amb Bragation, Beni Fernández, Caba i Lezama en els primers llocs de sortida.

Josep Porter Moix

Escacs

Bon joc, i equilibrat, dels joves catalans

Un apassionant preliminar del campionat júnior de Catalunya es disputa actualment en quatre grups. Interessant per la igualtat i el bon joc que demostra la majoria d'escaquistes. En fase de semifinals, només dos jugadors no han perdut cap partida. En general actuacions més que prometedores d'un gran planter.

Heus aquí un campionat incert i apassionant com feia anys no teníem la joia de poder veure.

Tots els participants, de manera seriosa, es lliuren al màxim, donant el millor dels seus coneixements escaquistes i, per tant, a cada jorn es produeixen partides de qualitat i bellesa.

La juvenalla, esperança ferma dels escacs de casa nostra, desenvolupa un torneig meritoris, amb afany de millorament, i ha arribat ja al capdavant, amb perspectives optimistes de finir a llocs de mèrit.

Diumenge passat es jugà la quarta diada amb resultats xocants a gairebé tots els grups de semifinals. Ara

Ciclisme

El Giro comença el disset de maig

La seixanta-dosena edició del Giro d'Itàlia es correrà enguany del 17 de maig al 6 de juny, dividida en dinou etapes, sobre una distància de 3.232 quilòmetres i amb un quilòmetratge mitjà per etapa de cent setanta quilòmetres.

La cursa s'iniciarà a Florència, amb un pròleg contra rellotge i acabarà a Milà, com és habitual. Els organitzadors han establert una jornada de repòs. La prova ciclista italiana comptarà en aquesta ocasió amb quatre etapes contra rellotge, a part el pròleg, pel qual fet el màxim favorit de la carrera és, una vegada més, l'italià Francesco Moser, etern segon de les diverses edicions dels últims anys.

El traçat és menys accidentat que el de l'últim any, encara que els participants hauran d'escalar un total de 21.000 metres. La Cima Coppi serà instal·lada en el port de Pordoi —2.239 metres— i els acabaments de les etapes vuitena i catzena seran en sengles cims muntanyencs.

L'etapa més llarga és la penúltima, Trento-Barzio, que tindrà lloc el 5 de juny amb un total de dos-cents cinquanta quilòmetres. La més curta, a part les contra rellotge, és la Verona-Treviso, de cent deu quilòmetres, que es desenvoluparà el dia 2 de juny, etapa quinzena; remarcuem que l'última etapa es desenvoluparà a Milà mateix i serà contra rellotge, amb un recorregut de quaranta-cins quilòmetres. Es creu que pot resultar idònia perquè Moser confirmi o aconsegueixi la victòria. Recordem també que és l'etapa contra rellotge més llarga de les quatre que hi ha previstes.

L'ordre de les ciutats que seran finals d'etapa és el següent: Perusa, Castelquandolfo, Caserta, Nàpols, Caserta, altra vegada, Potenza, Vieste, Chieti, Pesaro, San Marino, Pistoia, Portovenere, Voghera, Sant Vicent, Medam, Bosco, Chiesanova, Treviso, Pieve di Cadore, Trento, Barxio i Milà.

El grup I. — Primera derrota del potent jugador de l'Associació Barcinona Albert Perdigó davant el seu company d'equip Francesc Correa. Va ser una ben interessant partida de combinació.

Victor Vehi és ara líder, si bé amb poc avantatge, ja que cinc escaquistes, —Perdigó, Prat, Correa, Maiztegui i Llanes—, el persegueixen a sols un punt de diferència. Res decidit, doncs.

Grup II. — De manera sorprenentment meritòria Collado, del Vulcà, i Sirvent, del Sant Josep de Badalona, encapçalen el grup i són els únics concursants de les semifinals que han guanyat tots els encontres. Boix del Sant Josep, i Moyano, del Vulcà, han esdevingut els més directes rivals dels capdavanters.

Grup III. — Greu entrebanc de l'ex-campió de Catalunya Romà Bordell, i triomfs espectaculars de Nieto (Vulcà) i Marcó (Congrés). Brusí (Unió Graciencia), Bautista (Seat) i González (Olort) tenen, encara, possibilitats.

Grup IV. — Dues autèntiques esperances dels nostres escacs, Pablo del Terrassa i Miralles, del gacienc club Vulcà, dominen aquest grup i compten amb prou facultats per classificar-se per a la final. Cal seguir amb atenció i promoure la trajectòria esportiva de Josep Miralles i Alexandre Pablo, car poden esdevenir figures importants de l'esport de la ment.

Mas, del club escacs Congrés, i Tosán, de l'Associació Barcinona, fan també un bon torneig i tenen possibilitats classificatòries.



Jordi Llopert, campió europeu, favorit avui a Reus

intenti en aquests campionats enderrocar el regnat de Llopert en la distància. A part Jorba tampoc no ha renunciat a conquerir de nou el títol.

La prova ha estat oberta a participació estrangera, i de moment es té coneixement de la participació de Gérard Lelièvre, campió i «recordman» francès, i que pot ser un difícil adversari per als nostres. També hi participarà un altre francès, Hant, igualment hi ha inscrits tres anglesos, Madoks, Coten i Lees. Tots ells són gent bregada en aquesta mena de proves de llarga distància, i veurem, si són capacos de frenar les il·lusions que porten els nostres de deixar un bon record de la seva actuació.

No cal perdre de vista que partint de la seva actuació podrà pronosticar-se la sort del nostre equip en la pròxima Copa Lugano, fase semifinal, que tindrà lloc l'estiu vinent i mirant més lluny, també aquest test pot servir per als Jocs Olímpics que s'han de fer a Moscou.

Guerau Garcia

Pesca esportiva

Malament rai

En aquest país nostre on ens ha tocat de viure, tot es confabula perquè s'acompleixi aquest fat dissortat que ens empaïta. De dalt a baix, d'esquerra a dreta, fins en les coses més menudes fins a les de més pes. Des de les qüestions de transcendència, fins a les que no ho són tant, com per exemple la pesca esportiva.

Diumenge passat s'obrí la veda, i mentre al nostre país lluitàvem amb l'escassetat de captures i altres circumstàncies més greus, per la poderosa difusió de la Tele ens donaven notícia que a la regió del centre (que és l'única que compta) la jornada havia estat d'allò més fructífera. Magnífics rius, estanys, llacs i embassaments, ben «peixats» per ICONA feien les delícies dels afortunats pescadors d'aquelles latituds. En canvi per a nosaltres, en la primera escomesa de la temporada, una mica deguda al mal temps regnant i un bon tros a les conseqüències d'una nefasta política de repoblació dels rius catalans, ens en tornàvem a casa amb la cua entre cames.

La circumstància d'haver coincidit l'obertura amb un cap de setmana més llarg del normal ha fet que una munió de gent de canya (es calculen vora vint-i-cinc mil pescadors) visitessin els indrets truiters del nostre país amb la il·lusió de «mullar fil» cercant aquest indòmit, estimat i astut animaló que tan profundament omple el nostre lleure. El vaïtot de la dissort ens esperava. Al Pallars ens assabentàrem de la nova destrossa ecològica produïda per poderoses companyies atentes tan sols als dividends que, entre d'altres, amb l'excusa de la neteja del llac Tabescan, obren les comportes sense encomanar-se ni a Déu ni al diable, en un temps totalment fora de lloc, atès precisament l'inici de la temporada, i van aconseguir que centenars de milers de truites en un extens tram del Ribera de Cardós sembressin macabrament les riberes. Aquest procediment és francament intolerable. A Lleida, els ecòlegs i els pescadors demanen caps i els responen amb el silenci administratiu. ¿Com és que aquestes desgràcies no més passen a Catalunya? Per acabar-ho d'adobar, ICONA passa factura dels acotats fent pagar als soferts pescadors el cànon que les lleis determinen a les mateixes portes del desastre. El riu Segre, amb forta contaminació i amb les aigües llacades a causa de les pluges recents acusaren una activitat gairebé nul·la. En resum, diríem que la suma de les dificultats que de fa temps acusen les nostres aigües, la meteorologia en contra i per afegit les destrosses ecològiques que arreu es produeixen, influeixen en una doble jornada d'obertura més aviat minsa, per no dir desastrosa.

Bernat Pescaire